

ZPRÁVODAJ

58. JIRÁSKOVA HRONOVA

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1988 NA POČEST 40. VÝROČÍ VÍTĚZNÉHO ÚNORA

O zeleném klubu

Snad by tuhle informaci měl psát někdo ze seminaristů. Pohled moderátora se marná sláva může trochu lišit. Jací tedy z mého pohledu jsou „zelení“? Řekl bych, že především poctiví, zvědaví a pozorní. Dosud bylo bohužel dost šancí shodit inscenaci ze stolu, palec dolů a hotovo. Neučinili tak. Netvrdím, že se vždy podařilo na otázky proč, kudy, o čem, jak... odpovědět zcela uspokojivě. Je to dáno zkušenostmi a vědomostmi seminaristů (je mezi nimi několik skutečných osobností), mými. Ale je tu chuť tyto otázky klást.

Naše zvláštnost? Máme šikovného kreslíře, jehož obrázky pomáhají odbourávat smutky (pokračování na str. 2)

S divadelním souborem STUDIO MĚKS Volyně se návštěvníci Jiráskových Hronovů setkávají již po čtvrté. Tentokrát připravil inscenaci hry Ladislava Smočka Piknik.

PŘEDSTAVUJEME

Divadelní soubor STUDIO VOLYNĚ

Soubor z Volyně není nutné návštěvníkům Jiráskova Hronova představovat. V loňském Zpravodaji byl dostatečně představen. Protý, kteří se se souborem setkávají poprvé, uvádíme stručně:

Studio Volyně na Hronově zatím uvedlo — Ryba ve čtyřech, Osamělost fotbalového brankáře, Maratón. Ptáme se Jaroslava Kubeše — Co bude dál?

Odpovídá ihned lapidárně: „Tajemství šéfa kuchyně.“ Ptáme se Jaroslava Kubeše podruhé: Jak spolupracujete s profesionály? Odpovídá po chvíli zaváhání: „Spolupracujeme s nimi pro obě strany naprosto výhodným způsobem.“

Ptáme se Jaroslava Kubeše potřetí: Jak si vybíráte spolupracovníky profesionály?

Odpovídá po chvíli rozhovoru mezi čtyřma očima: „Vybrali jsme si je jednou provždy. Abychom si moc nemotali hlavu. Nic nás to nestojí a přináší to požitky pro obě strany. Požitky jsou ryze duchovního rázu.“ —pok.—

Středočeši: úroveň souborů stoupá

Úvodem mého zamyšlení nad divadelními akcemi ve Středočeském kraji v uplynulé sezóně mi dovoluje konstatovat, že podle mého názoru jsou přehlídky a dílny krajského charakteru připravovány a zajišťovány s neobyčejnou péčí a důkladností.

Stejně tak samotné obsahové části je věnována nebyvalá pozornost — a to, co se týká výběru inscenací i členů lektorského sboru. To vše lze Středočeskému kraji jen závidět. Je to však jen jedna strana pomyslné mince. Druhou a neméně podstatnou tvoří samotní aktéři amatérského divadla. Na nich především záleží, zda zkušenosti a poznatky, získané na krajských akcích, zúročí v konkrétní práci. A zde vidím určité rezervy. Nejde jen o to

se zmíněných akcí zúčastnit, ale i učit se rozpoznat pozitivní trendy amatérského divadla, nebát se konfrontace, přijímat

SEZÓNA V KRAJI

konstruktivní kritiku, schopnost vybrat si z názorů jiných ono důležité a podstatné pro svou práci, odvahu vybočit ze zaběhnutých kolejí a zkusit to jinak, třebaš poučen a inspirován někým jiným.

Tradičním vyvrcholením sezóny je krajská soutěžní přehlídka vyspělých amatérských divadelních souborů, jejíž první část se uskutečnila v Nymburce (Středočeské divadelní hry) a druhá část v Rakovníku (Wintrův Rakovník). Je pravdou, že uplynulá přehlídka nepřinesla tolik špičkových inscenací jako předešlé, ale zase na druhé straně jsme se neselekali s vyloženými nezdařily. Je také faktem, že největšího uznání a ocenění se dostalo souborům, pracujícím na poli tzv. autorského divadla. Je to proto, že těmto kolektivům se lépe daří skloubit zamýšlenou myšlenkovou výpověď se samotnou jevištní realizací.

Domnívám se, že krajská přehlídka jasně prokázala dramaturgickou vyspělost všech souborů (pokračování na str. 2)

ANKETA

stanout na prknech hronovských. Jinými slovy, že konečně bude přihlédnuto k tomu, že od dob narození Mistra se nám to divadlo přeci jen trochu proměnilo, rozkošatělo, prorostlo z jednoho oboru do druhého atd. atd.

LUDEK RICHTERA

Jubileum JH? Jedna cesta by mohla být i ta, že by každý kraj převzal patronát nad jedním hronovským dnem. Podílel by se na jeho průběhu, obohatil by ho různými výstavami a materiály o stavu ochotnického života v jeho kraji, připravil by krajový pořad pro Slávii a Jiráskovy sady. Prostě by za celý pořad toho dne zodpověděl (samozřejmě mimo divadelní pořad). Zapadnout by neměl nápad krojovaného průvodu. Musel by mít někde nějaké ukončení. Mnohé slibuje cesta průvodu Hronovem s mnoha zastávkami kupř. u mostu, před (pokračování na str. 2)

dnešní program JH

- 9.00 Pohovor se souborem
- 9.00 Klub mladých divadelníků
- 10.00 Diskusní kluby
- 13.00 Organizační štáb
- 14.00 DS Hrádek nad Nisou - Jak hlouposti...
- 14.00 Jednání poradních sborů pro divadlo
- 16.00 DS Louny - Rodina Tóťu
- 18.00 Tisková konference
- 19.30 DS Volyně
- 21.30 Zasedání poroty
- 21.30 Taneční večer
- 22.00 Patronátní večer DS Volyně a DS Louny

- Klub JD
- Dřevěč
- ZŠ
- Klub JD
- JD
- Klub JD
- JD
- klub JH
- Žďárky
- Klub JD
- Slávie
- SOU a Žďárky

7/88

střípky

DIVÁCKÉ DILEMA

„Poslouchej, jak je to možné, že inscenace, která přijede na Jiráskův Hronov dostane od poroty konckaut?! Vždyť přece jsou okresní, krajská a kdoví-jaká výběrová kola, kde každé představení hodnotí taky porotci — a snad se jim to líbí a najdou na tom něco zajímavého, když představení vyberou do Hronova! Tak já nevím — to by to muselo být jenom podle systému já na bráchu, když to potom tady jiná porota tak strhá.“ — povzdychol si po představení ve Žďárkách nemovaný divadelník. Přítel mu vedl iba přitakat a dodal: „Nebo se to hodnotí moc přísně, voni to dějaj ohoťnický a přijde sem profesionální porota, který se jaktěživ nic nezdálo být dost dobré...“

(odposlechl - am)

PÍSECKÝ TULÁK

Po nedávném patronátním večeru ve Žďárkách se technik píseckého souboru vydal pěšky do Hronova. Mírně dezorientován z péče „patronů“ a jejich moku se ocitl velice rychle mimo naší republiku. O šesté hodině ranní byl oficiálně předán vedení souboru z Písku, které se touto cestou omlouvá za neúmyslné narušení prostoru druhého státu a děkuje za skutečnou velkorysost při řešení této situace.

Z AUTOBUSU NA JEVIŠTĚ

Nejen košícký soubor byl pronásledován smílou při cestování do Hronova. Podobně dopadl i Ořechov. Kus před Dobruškou začal autobus téci olej. Dojeli tedy krokem do Dobrušky a řidič se snažil zjednat nápravu. Časového prostoru využíli ořechovští k návštěvě rodného domku F. L. Hejky. Do Hronova dorazili ve 12.15 hodin a vřhli se rovnou na stavbu scény, protože od 14 hodin hráli představení. Takže i v tomto případě našťastí všechno dobře dopadlo.

ANKETA

(dokončení ze str. 1)

spořitelnou, divadlem, zvoničkou, kde by se všude recitovalo, přednášely monology, zpívalo. A závěr pochopitelně v parku jako „Den divadla“. Tam by se využilo všech poetických zákoutí, pódia řeky Metuje. V různých divadelních soutěžích by se uplatnila i hra „hraje celá rodina“.

Příznám se ještě k podnětu, který dlouho mučí mou hlavu. Vytvořit podmínky a předpoklady k vytvoření celostátního divadelního Muzea v Hronově. Symbolické by bylo i samotné umístění muzea a to hned vedle rodného domku.

JOSEF VAVŘIČKA

Divadelní soubor J. K. Tyl DO ROH ZSE EPL k. p. Louny pracuje v tomto složení teprve dva roky. Na letošním Jiráskově Hronově se představí s inscenací hry maďarského autora I. Örkényho Rodina Tóttů.

PŘEDSTAVUJEME

DS LOUNY

Jaký je rozdíl mezi Hronovem před dvaceti pěti lety a nyní po stránce divadelní? Odpovídají členové souboru Ladislav Valeš a Antonín Havlík:

L. VALEŠ — „Rozdíl je značný. Tehdy se představili tuším asi z osmi souborů a jinak jsme neměli na co jít. Dnes se máme na co podívat. Říkáme tomu maratón. Dojmy jsou velice dobré.“

● **Příchod nového režiséra znamenal probuzení a novou práci. Vydrželi všichni?**

A. HAVLÍK — „Láďa Valeš vytvořil kolem sebe kolektiv nadšenců, miniaturní soubor s velkou chutí pustit se do díla. Ti ostatní to nevydrželi a odpadli.“

● **Rodina Tóttů je o mezilidských vztazích. Jak se nastudování této hry projevilo ve Vašem souboru?**

L. VALEŠ — „Prožitky asi budeme teprve zažívat, a zda-li to bude mít plodné následky uvnitř souboru, uvidíme asi při další inscenaci. Zatím jsou vztahy v souboru velice dobré.“

● **Jaká je reakce diváků na Vaše jednotlivá představení?**

A. HAVLÍK — „Hráli jsme představení pro učňovskou mládež a mimo reakce na některá slova poněkud vulgárnější reagovala velice dobře a přesně na myšlenkovou záležitost této hry. Na druhé straně pro důchodce jsme toto představení nehráli, protože pracovnice z domova důchodců po zhlednutí této hry usoudila, že tato hra je pro důchodce příliš drastická. Reakce diváků záleží na konkrétních místech, kde hrajeme.“

—pok—

Co se děje na severu Moravy?

O amatérském divadle ze severní Moravy se toho moc neví a všeobecně se má zato, že sice existuje, ale není moc průbojná a v národním kontextu mnoho neznamená. Na druhé straně ostravský soubor Barák vyhrál v roce 1986 se Sprchou na modro Akademické Brno a na loňském Jiráskově Hronově velmi zaujala jevištní podoba Saroyanovy novely Tracyho tygra v podání souboru olomoucké Sigmy.

Úspěchy či prohry na přehlídkách by ovšem neměly určovat naše hodnocení kvality amatérského divadelní aktivity, máme-li ji pokládat za spíše uměleckou nežli sportovní činnost. Z hlediska dalších perspektiv by se měl v kraji především překonat pocit izolovanosti a nevzájemnosti mezi soubory (není jich zase tolik), provázený často povrchní a

zbytečnou fevnivostí. Soubory někdy narážejí na nepochopení svých inscenací provozovateli a pak nervózně přijímají odbornou kritiku. Z krajských přehlídek ve Valašském Meziříčí (malé jevištní formy) a v Pre-

SEZÓNA V KRAJI

rově (tzv. „velká přehlídka“) a z jiných podniků jsem získal zkušenost, jak obtížné je někdy udržet společnou a smysluplnou komunikaci při veřejném hodnocení předvedené inscenace. Vím také, jak velké a zásadní jsou někdy rozdíly v hodnocení okresních a krajských porot a jak nepříjemná nedorozumění z toho plynou. Sotva pochopitelná, ale svým způsobem příznačná je pasivita většiny ostravských amatérů, kteří zatím nedokázali plně využít možností, jež jim v posled-

Sezóna v kraji

(dokončení ze str. 1)

borů, touhu vyjádřit se k problémům, které nás obklopují i přítomnost tvůrčích a přemýšlivých osobností v jednotlivých kolektivech. Dluhem přehlídky pak zůstává větší vynalézavost při ztvárnění zamýšlené myšlenky a tématu.

Celkově sezóna 1987/88 prokázala, že průměrná úroveň souborů kraje neustále stoupá. Tato skutečnost je bezesporu velkým kladem, stejně jako vysoká průměrná dramaturgická poučenost většiny kolektivů. Myslím, že v současné době zůstává nejpálčivějším problémem oblast režijní. A osobnost režiséra zůstává jedním z nejdůležitějších článků současného divadla - divadla, které si ve stále ostřejší konkurenci televize a filmu zachovává jedinečné a neopakovatelné místo.

MILAN SCHEJBAL

O zeleném klubu

(dokončení ze str. 1)

ky, s nimiž někdy přemítajíce o zhlédnutém přicházíme.

Suma sumárum z mého moderátorského-kantorského pohledu (prý je ta kantořina na mně hrozně vidět, no jo...): zatím to myslím docela jde.

FRANTIŠEK ZBORNÍK

PŘÍŠTĚ PŘIJEDE

Divili jsme se, proč ji nepotkáváme. A pak jsme se dozvěděli, že paní profesorka Marie Votavová ze Svitav, věrná účastnice Jiráskových Hronův, onemocněla. Poslala nám však všem pozdravy a těší se za rok na shledanou.

ní době nabídl kulturní dům v Hulvákách a také Divadlo hudby, jež se jim dává jeden den v měsíci k dispozici s celou technikou a personálem.

To vše bude muset amatérské hnutí na severní Moravě překonávat. Bude se muset vyrovnávat i s tím, že přes svůj neoddiskutovatelný společenský význam bude mít menší společenskou podporu pro další život. Například již připomenutá populární valašskomeziříčská přehlídka se letos nekonala, neboť KV SSM odmítl nadále poskytovat velmi významný finanční příspěvek. Navzdory tomu, že právě soubory jezdící do Meziříčí jako jediné v kraji uplatňují na jevišti studiové postupy, neboť Severomoravský kraj nemá profesionální studiové divadlo typu HaDi nebo Divadla na provázku.

JIŘÍ ŠTEFANIDES

o čem se hovoří

Jaká bude nová podoba Amatérské scény? Na to jsme se zep-
tali Tomáše Cacha, vedoucího redaktora tohoto časopisu.

„O co nám v redakci v sou-
časné době jde?“

Kardinální problém spatřuje-
me v stabilizaci, obnově a roz-
šiřování kvalitního autorského
kolektivu. Snažíme se udržet a
nově motivovat autory, kteří
již spolupracovali v minulém
období. „přitáhnout“ zpátky
nejlepší z těch, kteří v posled-
ních letech na AS „zanevřeli“
a především získávat nové spo-
lupracovníky, kteří opravdu
mají co říci.

Pokud jde o obsahové zamě-
ření, hodláme více prostoru než
v minulosti věnovat zpravodaj-
ství ze zahraničí. Co se týče
„vnitřního“ zpravodajství (pře-

názory na představení

„A čo?“

● Líbilo se mi to, protože to
mluvilo o pocitech, které jsou
uvnitř nás a publikum podle
toho také reagovalo. Nebylo
potřeba slov, aby bezpečně
vznikl dialog.

● Sled etud — některé k po-
chopení — některé nikoli.

● Hrozně se mi to líbilo. Já
si myslím, že všechny ty kri-
tické obrazy, které jsme viděli
dneska, už byly zapotřebí, aby
nám někdo trochu otevřel oči.

● Nesporně zajímavé předsta-
vení, jedno z těch, o kterých
se bude živě diskutovat. Ale
nemohu si odpustit poznám-
ku, že bych už rád zhlédl oby-
čejné klasické divadlo, ne pro
poroty, ale pro obyčejné lidi.

hlídky) po letošních zkušenos-
tech jsme dospěli k názoru, že
„méně by bylo více“. Napřes-
rok zřejmě přistoupíme k „te-
legrafičtějšímu“ referování s
tím, že skutečně nejlepším in-
scenacím budou věnovány sa-
mostatné důkladné rozborly.
Nejvýznamnějším národním pře-
hlídkám ovšem pochopitelně
zajistíme patřičný prostor a
pěči, pokud jde o výběr auto-
rů.

Usilujeme o to, aby se v kaž-
dém čísle objevil alespoň je-
den „zásadní“ materiál, obsa-
hující (v různých formách)
tvůrčí vyznání významné oso-
bnosti současného amatérského
hnutí, současně doufáme, že
tyto příspěvky zpětně vyvolají
diskusi či polemiku. Připravu-
jeme cyklus z oblastí dosud pří-
liš nereflektovaných (dramatur-
gie, scénografie, ediční činnost
DILIE apod.) a materiály za-
chycující atmosféru různých
tvůrčích dílen a seminářů. Dá-
le pokračujeme ve „vzděláva-
cích“ seriálech. Po letech se
nám konečně podařilo navázat
(přes redakci Javiska) spojení
se slovenským ochotnickým
hnutím, které by postupně mě-
lo vyústit v pravidelnou strán-
ku. K tradičně dobré spoluprá-
ci s vedením SČDO přibýly
plodné pracovní kontakty s
oddělením divadelních a slo-
vesných oborů ŮKVČ, které v
minulých letech - k oboustran-
né škodě prakticky neexistova-
ly. Úkolem pro další období
zůstává prohloubení spoluprá-
ce s krajskými metodiky a ko-
misí pro spolupráci se ZUČ při
SČDU.

[pokračování na str. 4]

„Černobílý“ klubový humor

Jestliže se mám zamýšlet nad
musím se nejprve sama, jako
vadelníka, který právě prožívá
práci svého, tj. červeného klubu,
moderátor, přiznat k pocitu di-
první reprízu svého představení.

Neustále srovnávám a neu-
stále si kladu nejrůznější otá-
zky — jak a kterým směrem
vlastně diskusní klub vést. Za-
tím jsem schopna pouze kons-
tatovat, že přesto, že nám zpo-
čátku dělalo potíže do disku-
se vstupovat, dnes už jsme na-
šli společný jazyk a dokážeme
si i v poměrně omezeném
čase probrat vše, co společně
považujeme za podstatné. Dnes

už diskutuje více lidí, rozumí-
me si, umíme se poslechnout,
jsme tolerantní k názoru dru-
hých i k práci souborů. Nej-
větší potěšení mi však způso-
buje fakt, že se k nám vrací
vloni velmi častý host našich
diskusí — humor.

[I když někdy přichází v čer-
ném obleku.]

KATEŘINA FIXOVÁ

nové tváře

DOTAZNÍK LEKTORA KMD

Věk: Třicet dva

Místo narození: Cheb

Zaměstnání dříve: Divadlo v
Příbrami

Zaměstnání nyní: Divadlo v
Olomouci.

**Vlastní inscenace, kterou na-
vrhujete případně k ocenění ve
Vaší dosavadní práci na profes-
ionálním jevišti:** Talenty a cti-
tele, Tramvaj do stanice Tou-
ha (divadlo v Příbrami) De-
kameron (divadlo v Olomouci)
Vztah k amatérskému divadlu:
Je téměř panický. Než jsem stu-
doval školu, dělal jsem v Pa-
dubicích (kde jsem v té době
bydlel) asi dvě pohádky. Na
škole jsem byl v kulturní ko-
misí MěVR (Městská vysoko-
školská rada), která byla spo-
lupodatelé celého řady pře-
hlídek ZUČ, kde jsem zasedal
v porotách. A potom pochopi-
tečně amatérské divadlo a čin-
nost kolem v době vojančení.

**Počet účastí na Jiráskově Hro-
nově:** První účast. Vždycky jsem

Roman Meluzín

o Hronově jenom slyšel a sku-
tečnost není v rozporu s tím, co
se o Hronově říká. V čem je
Hronov pro mě příjemný - je
to ten otevřený lidský kontakt,
že se lidi k sobě chovají hez-
ky. To u mnohých profesioná-
lů nefunguje.

Vztah ke KMD: Mám výborný
pocit z práce v KMD. Došlo
mezi námi k věci velice pod-
statné - to je komunikace o
problému, který se jmenuje di-
vadlo. Je to zvláštní v tom, jak
to člověka nutí znovu formulo-
vat věci, které už dlouho ne-
formuloval, které v profesio-
nální praxi formulovat nepo-
třebuje, protože jsou pro něho
automatické. Je to do jisté mí-
ry jakási obroda základních
prostedků, protože právě k
těm základním vyjadřovacím
prostedkům k rozpoznání co
je a není umělecké, k tomu ja-
ké divadlo má smysl, jaké má
smysl teď a tady - to jsou pře-
devším otázky, které v KMD
řešíme.

-pok.-

Divadelní soubor DISK Trnava Kopánka se nám včera představil s inscenací kolektivu souboru a Blaho Uhlára nazvanou A čo?
Viděli jsme produkci největšího
divadlo nepotřebuje autory. Při
zastoupena improvizace. Teprve
divadle.

Je dobře, že režisér objevil
soubor, který dokázal svým ná-
zorem na divadlo infikovat. A
čo? je druhá společná práce
režiséra a trnavského kolekti-
vu - předtím se soubor věno-
val klasickému divadlu a z
mnohých hereckých zkušeností
a dovedností tohoto období dnes
může čerpat. Takže na rozdíl
od řady jiných autorských di-
vadel trnavští budují a rozví-
její i hereckou složku.

Oproti předešlé inscenaci O-
chotníci, která pracovala s i-
mitací reálného materiálu (ne-
boť těžila přímo ze situace a
vztahů v souboru) jde inscena-
ce A čo? dále: zpracovává a
komentuje materiál, který leží
mimo soubor a má obecnější
platnost. Zpracovává v podsta-
tě podobná témata jako řada
souborů zde v Hronově a činí
tak - podobně jako soubor AHA
z Lysé nad Labem - asociativ-
ní metodou. Dostává se však

v konečné podobě inscenace
dál - situace, které nám před-
kládá mají schopnost v diváko-
vi evokovat množství autentic-
kých životních zkušeností, pro-
tože téměř v každé situaci je
obsaženo něco konkrétního, če-
ho se můžeme chytit. Je to
ovšem inscenace, která má asi
tolik významů a smyslů, kolik

hledat východisko). Jánošíkov-
ský motiv zde funguje nejen
v komické rovině, ale je záro-
veň jakousi morální hodnotou.
kterou nelze nerespektovat, je
vyjádřením jakési touhy (jak
by bylo krásné, kdyby v ma-
rasteru života nějaká taková mo-
rální síla mohla zasáhnout...).

Inscenace se programově hlá-

recenze představení

je v sále diváků (což souvisí
se oním principem asociativnos-
ti, kdy konkrétní předváděná
situace vybaví různým lidem
individuální zažitou skutečnost).
V podstatě můžeme říci, že
jde o obraz a odraz současné-
ho života s jeho negativami,
přičemž s onou otázkou „A čo?“
se inscenátoři obracíj dovnitř,
k člověku (a tím naznačují, kde

si k dekompozici. Je vlastně
leporelem, skládáčkou jednot-
livých situací. Záměrně pracu-
je s banalitami, které někde
ponechává v elementární rovi-
ně, jinde je divadelně povyš-
je a vytváří tak nové hodnoty,
často velmi těžko formulovatelné
pouhými slovy. Pracuje s
překvapivými paradoxy, které
jsou ovšem vlastní tomuto na-

šemu zobrazovanému světu.

Inscenace A čo? trnavského
souboru svou výlučností a ne-
konvenčností vzbudí určitě růz-
norodý ohlas. Někdo ji patrně
nepřijme, protože jej neosloví,
protože jeho asociace nebudou
fungovat. Pak se může stát, že
mu bude připadat jako by ně-
co předstírala, jako by se „jen
tvářila...“. Někdo ji naopak
přijme bez výhrad, protože se
chytil, jeho asociace fungovaly
a inscenace jej emotivně za-
sáhla.

V každém případě si však
musíme uvědomit, co je na tr-
navské inscenaci nejcnější:
je to divadlo, které hledá jiný
způsob divadelní řeči, než na
který jsme běžně zvyklí. A te-
prve čas a nové zkušenosti nám
umožní některé věci přesněji
pojmenovat a teprve čas uká-
že, nakolik je nastoupený směr
životný a perspektivní.

ex

MLADÝMA OČIMA

Jako první jsme měli možnost shlédnout inscenaci „A čo?“ DS DISK TRNAVA, vzniklou ve spolupráci kolektivu souboru a profesionálního režiséra Blahoslava Uhlára.

Váhali jsme nad tím, jak pojmenovat sled situací, které nám byly v inscenaci předvedeny. Nedohodli jsme se, zda se jedná o kabaret, agitku, nebo pouze volný sled obrazů, výstupů, scének... Naopak jsme se shodli, že inscenaci chybí jednotící prvek, který by jednotlivé části spojoval. Stejná stylová nejednotnost byla v v použití divadelních prostředků, které v mnoha případech byly pouze popisující a ilustrující. Nepochopili jsme účel použití zástupné řeči (komolené a deformované slovenštiny, češtiny, maďarštiny, čínštiny). Představení mnohdy nudilo, protože některé scénky (máme-li je tak nazývat) byly z nepochopitelných důvodů protahovány. Rádi bychom dostali odpověď na otázku, komu vlastně byla inscenace adresována. Pouze pro Slováky? Jak si máme vyložit scénu rozebírání figuríny za zpěvu maďarských písní... Představuje tato figurína Slováka, Maďara či Jánošíka? Interpretuje tato scéna národnostní problém?

o čem se hovoří

(dokončení ze str. 3)

Amatérská scéna nyní vychází v nákladu 1700 výtisků, z čehož drtivá většina je odebírána stálými předplatiteli přes PNS. Tzv. povolený náklad časopisu je ovšem 5000 výtisků. To znamená, že počet předplatitelů je možné bez dalšího podstatně zvyšovat. Aby se tak stalo, o to se budeme svou prací poctivě snažit.

Porotci pomozte!

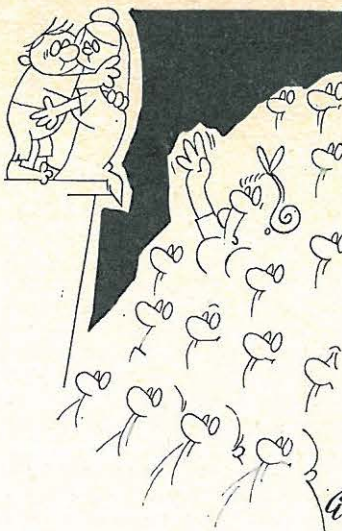
Třináctý Českolipský divadelní podzim bude zahájen 12. 10. domácím Henrykem a 14. 10. se jistě stane lahůdkou představení belgického souboru Agora ze St. Vitku Alguas Bestias (Lidské bestie). Soubor navštíví ČSSR po úspěšném zájezdu „jiráskovců“ do Belgie letos v březnu s inscenací Jak se vám líbí... Kromě toho uvidíme v Lipě tři z oceněných inscenací loňského JH. Tak ještě mít úspěch v jedné s odborníky do poroty... JANA VAŽANOVÁ

Valná většina frekventantů Klubu mladých divadelníků se shodla na tom, že inscenace je podvod a mystifikace; mnozí měli dojem, že v případě úspěchu by soubor vyzdvihl hlubokou myšlenku a velkou objevnost svého díla, v opačném případě by nám odpověděl: „A čo?“ V každém případě bychom vyzdvihi odvahu v programu uvedeného autora hudby Jaro Filipa j. h., který se podepsal pod Humoresku Antonína Dvořáka, písně z maďarských operet, budovatelské písně i pod Klobouk ve křoví Jaroslava Ježka. Nebylo nám také jasné, kde soubor rozloupl proklamovanou skořáčku jevištní postavy a stejně tak nebyly naplněny ani ostatní teoretické proklamace. Zklamání jsme odešli na večeri, kde nám spravil náladu nabídnutý vepřový řízek.

Patříčně posilnění jsme odešli do sálu klubu Slávie (který nás příjemně překvapil množstvím prázdných míst) na představení DS studia DK ROH Pramet Šumperk s hrou Oldřicha Daňka Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo. Bohužel i tentokrát jsme byli zklamáni. První hlas po otevření diskuse přinesl názor, že představení bylo ošklivější, než se původně zdálo. S tímto však nemusíme souhlasit.

První omyl vidíme v dramaturgické volbě textu. Tento text byl napsán pro dvě konkrétní herecké osobnosti. Vyskytly se i pochybnosti o kvalitě textu vůbec.

Tato inscenace nebyla zvládnuta herecky, ale především režijně. Oba představitelé používají i prostředků civilního herectví, hodícího se spíše pro televizní inscenaci. Režii se nepodařilo vybudovat na jevišti napětí, hra působila naprosto staticky, absentoval temporytmus. Byla patrná snaha o pečlivou výslovnost, kterou rušila regionální deformace. Někteří z nás ocenili poměrně variabilní scénu, jiným se však nelíbila po výtvarné stránce, neboť připomínala televizní kulisy. Hlavní a zásadní nedostatek vidíme však v tom, že se režii (S. Waniek) nepodařilo odlišit vnitřní charakteristiku postav u jednotlivých příběhů. Scénická hudba byla svévolně vřazována do příběhů a odpovídala jejich atmosféře. Ačkoliv oceňujeme poctivou snahu herců, opět jsme překvapeni zařazením inscenace do programu JH.

Dohrajete to později
— přivezli melouny!

JAROSLAVA CITA

KRESLIL...

Na této stránce Zpravodaje se s železnou pravidelností setkáváme s humorem grafika a autora televizních večerníků o šneku Matějovi a skřítku Vítkovi (ve slovenské verzi Maťo a klnček) Jaroslavem Citou z Náchoda.

Jeho večerníčkovský seriál má rovných sto dílů a promítá se v desítkách zemí celého světa. Tolik stručně představení umělce, který s ochotou sobě vlastní přispěl i do hronovského divadelního Zpravodaje. A snad ještě na doplněnou... Kreslený humor Jaroslava Cita si za hranicemi naší vlasti získává stejné renomé jako jeho televizní tvorba pro děti (a určitě i dospělé). Potvrzuje to ostatně nedávná pozvánka k účasti na 8. ročníku tureckého NASREDIN HOCA FESTIVALU, který není ničím jiným, než soutěží kresleného humoru.

POZDRAV MATICI SLOVENSKÉ

Jubilejné oslavy 125. výročí založení Matice slovenskej sú na nadcházející víkend připravené v Martine.

Nedeľný program vyvrcholí inscenáciou ľudového pochôdzkového divadla Dejiny v Matici, ktorú za účasti viac ako 2 tisíc divadelníkov, počnúc členmi Slovenského národného divadla a končiac folkloristickými a zvykoslovnými skupinami Slovákov zo zahraničia pripravuje riaditeľ a režisér Slovenského národného divadla zasl. um. Ivan Petrovický. Na početných staggionoch v historickom centre Martina uvidíme epizódy zo slovenských dejín, viažúcich sa k úlohe Matice slovenskej v národnej histórii.

S Maticou slovenskou je veľmi úzko spätý i život slovenského ochotníckeho divadla. Nechceme pripomínať iba divadelný odbor Slovenského spevokolu, ktorý vykonal množstvo práce priamo v maticnom sídle, ale Matica zašitrovala a

i dnes ešte pôsobí ako zriaďovateľ početných divadelných kolektívov. Ústredie slovenských ochotníckych divadelníkov pri Matici slovenskej bolo priamym predchodcom dnešného metodického a školiaceho centra ochotníckej činnosti Osvetového ústavu. Vďaka aktívnej matickej edičnej činnosti mali slovenskí ochotníci zabezpečený prísun pôvodných i prekladových dramatických textov i vlastný divadelný časopis, ktorého dnešným pokračovateľom sa stalo Javisko.

Mnohí ochotníckí divadelníci z celého Slovenska sa martinských slávností aktívne zúčastnia. Po tých, ktorí do Turca odcestujú po skončení hronovskej prehliadky, pripájame blahoželanie Matici i my, účastníci JH '88.

-am-

zitrřejší program JH

- 9.00 Klub mladých divadelníků
- 9.00 Pohovor s DS Louny
- 10.00 Diskusní kluby
- 10.30 Pohovor s DS Volyně
- 13.00 Organizační štáb
- 16.00 DS Volyně - Piknik
- 19.30 DS Louny - Rodina Tótů
- 21.30 Slavnostní zakončení
- 21.30 Taneční večer
- 22.30 Setkání OŠ s porotou a hosty

- Dřevíč
- Klub JD
- ZŠ
- Klub JD
- Klub JD
- Žďárky
- JD
- JD
- Slávie
- SOU